

§ 60 Kyrkogårdar som mötesplatser

ELSA CHRISTERSSON:

Ordförande! Jag yrkar bifall till motion 2015:41. Dagen före allhelgonadagen i år gick jag till kyrkogården i Vombs församling, den lilla församlingen i Veberöds pastorat, för att tillsammans med mitt barnbarn smycka vår familjegrav. Då gick där en för mig okänd man och krattade, eller räfsade som vi säger i Skåne. Jag frågade honom om gudstjänsttiden dagen därpå och då bjöd han in på kaffe i kyrkan. Mitt barnbarn har föräldrar av sin tid, så hon är pigg på allt som verkar bjuda på kakor. När vi väl var där inne såg jag att mannen bar prästkrage. Det var församlingens kyrkoherde. Han predikar sällan i den lilla bykyrkan som för närvarande är min hemförsamling och därför har jag inte sett honom. Nu fick vi en pratstund till glädje för mig och barnbarnet fick tända ett ljus för sin avlidne morfar och i praktiken uppleva att den här helgen inte är till för att fira Halloween. Hon fick också en kontakt med kyrkan som kanske kan leda bra framåt.

Jag är säker på att det var väldigt många liknande möten under den helgen mellan kyrkans folk och dess medlemmar. Det som vi upplever under allhelgonahelgen har blivit en tradition i många familjer, inte bara att man smyckar gravarna utan att man går till kyrkan och får kontakt med kyrkans folk. Att det bara ska vara den här dagen tycker jag är slöseri med någonting som redan finns. Vi vet att det fungerar. Vi kan få till en tradition och en mötesplats som jag tycker vi skulle använda. Många före mig har ju påpekat, att vi inte ska fokusera på medlemstappet utan i stället på det som kyrkan erbjuder. Men för att medlemmar och andra ska upptäcka det, den utveckling som pågår och allt det som kyrkan kan erbjuda, är det nödvändigt att komma till kyrkan. Det behövs mer än annonser och det behövs mer än aktiva sociala medier. Det behövs handpåläggning och det behövs att någon talar till oss från mun till mun. Det är då vi kan ändra oss och det är då vi kan få inspiration till att ändra vårt beteende.

Utskottet hänvisar till att kyrkan idag har fått en stor roll när det är katastrofer och kris, vilket är glädjande. Då ser vi också att kyrkan finns i vår folksjäls medvetande, eftersom det är till kyrkan man vänder sig. Även utomlands ser vi detta. I Paris hade kyrkan öppnat när det hemska just nu hände. Det är alltså vid kris och katastrofer, men det jag pratar om är vardagskontakter. Det är basjobbet, det är allt det som behövs av kontakter, av kommunikation, av att vi ser varandra, hör varandra, tar på varandra och pratar med varandra. Allt detta behöver vi förstärka för att vi ska klara de grundläggande åtaganden som Svenska kyrkan har. När jag hörde om idrotten tyckte jag att min motion är lite i samma anda. Tack.

DAN SARKAR:

Elsa har en väldigt viktig poäng här, även om jag inte kommer med ett yrkande. Det är detta att vi har gudstjänst, undervisning, diakoni och mission. Sedan har vi begravningsverksamhet och där får vi inte använda oss av det som är våra fyra kärnpunkter. Någonstans måste vi börja tänka på de här frågorna. Hur viktigt är det att vi fortsätter att vara huvudmän för begravningsverksamheten, när vi faktiskt inte får syssla med det som är vår huvudverksamhet? Bara en synpunkt.

ELISABETH RYDSTÖM:

Ordförande! Jag talar för utskottet. Vi hade en diskussion i den här frågan precis som i alla andra, men det landade i att vi föreslår kyrkomötet att besluta att avslå motion 2015:41.

Elsa, du har rätt i att det är en viktig mötesplats överallt där man möter människor, inte bara på kyrkogårdarna. Men att rekrytera nya medlemmar är väl kanske någonting som vi kunde ifrågasätta utifrån utskottets syn. Där har ju Dan alldeles rätt, att det handlar om att inte blanda ihop de här verksamheterna.

En snarlik motion behandlades förra året. Det var likadant då, att vi föreslog att den avslogs. Vi skrev så här i våra överväganden: ”Motionären lyfter en angelägen fråga om kyrkogårdarnas betydelse men intentionerna i motionen bör kunna beaktas i det arbete som initierades av kyrkomötet 2013 vad gäller begravning och mötet med människor i sorg. Utskottet menar liksom förra året att det inte heller är självklart att människor önskar kontakt med andra människor på kyrkogården, varför frågan inte är okomplicerad. Det finns också svårigheter att förena den trosneutrala begravningsverksamheten med ambitionen att medarbetare aktivt ska möta människor på kyrkogården med målet att nå fler medlemmar med t.ex. information om Svenska kyrkans verksamhet.”

Svenska kyrkans arbetsgivarorganisation erbjuder utbildning i frågor om kyrkogårdarnas kvalitetsutveckling och utformning. Där finns frågor om etik och bemötande. Sveriges kyrkogårds- och krematorieförbund har också ett stort kursutbud med liknande innehåll. Även en del stift inbjuder både vaktmästare och personal på kyrkogårdarna till fortbildning.

Utskottets mening är alltså avslag på motion 2015:41. Tack.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 116.